

Οδηγίες προς γονείς/εκπαιδευτικούς

Περιγραφή

Η δραστηριότητα «Το πλοίο σε каранτίνα» αναφέρεται στις περιόδους «ανάπαυσης» του Νεράιδα, επιχειρώντας να συνδέσει τη ζωή και την πορεία ενός πλοίου με τη δική μας κατά την τρέχουσα περίοδο. Μέσα από ερωτήματα καλεί το παιδί να αναλογιστεί και να συνθέσει την εικόνα του πλοίου, όταν αυτό ανοίξει ξανά τις πόρτες του, με μια ζωγραφιά ή/και λίγες προτάσεις.

Πιο συγκεκριμένα, στο αρχείο περιλαμβάνονται:

- βασικές πληροφορίες για την ιστορία του επιβατηγού Νεράιδα,
- οι ορισμοί των όρων «παροπλισμός» και «καραντίνα», οι οποίοι σχετίζονται με την κατάσταση απραξίας ενός πλοίου,
- ένα σχέδιο του Νεράιδα για ζωγραφική.

Οδηγίες

Για να κάνετε χρήση του υλικού, κατεβάστε και εκτυπώστε το αρχείο.

Καλό θα είναι να έχετε μαζί σας έναν χάρτη της Μεσογείου και της Ελλάδας, όπου θα πρέπει να διακρίνονται οι περιοχές της Αδριατικής θάλασσας και του Αργοσαρωνικού. Τέλος, θα χρειαστείτε χρώματα ζωγραφικής (μαρκαδόρους, ξυλομπογιές ή κηρομπογιές).

Εάν επιθυμείτε, μετά την ολοκλήρωση της δραστηριότητας, μπορείτε να σκανάρετε τη ζωγραφιά και να την στείλετε στο info@neraida.org. Εναλλακτικά, μπορείτε να την απομονώσετε κόβοντάς τη στις διακεκομμένες γραμμές και να την αποστείλετε ταχυδρομικά στη διεύθυνση *Πλωτό Μουσείο Νεράιδα, Δηλιγιάννη 59, 14562, Κηφισιά, Αθήνα*.

Απαντήσεις στις ερωτήσεις:

- *Μπορείς να εντοπίσεις σε έναν χάρτη τα μέρη όπου ταξίδευε το Laurana;*

Το Laurana από το 1939 έως το 1941 πραγματοποιούσε ακτοπλοϊκά δρομολόγια στο βόρειο τμήμα της Αδριατικής θάλασσας. Συγκεκριμένα, η Αδριατική είναι η θαλάσσια περιοχή μεταξύ της Ιταλίας, της Σλοβενίας, της Κροατίας, της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης, του Μαυροβουνίου, της Αλβανίας και της Ελλάδας.

Στη συνέχεια, το Laurana ως διασσωτικό πλοίο του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, ταξίδευε στην ευρύτερη περιοχή της Μεσογείου, όπου παρείχε τις πρώτες βοήθειες στους τραυματίες του πολέμου, φτάνοντας μέχρι και τις βόρειες ακτές της Αφρικής.

- *Μπορείς να σκεφτείς ποιο όχημα κάνει την ίδια δουλειά;*

Η δουλειά του Laurana κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου είναι όμοια με αυτή ενός ασθενοφόρου, με τη διαφορά ότι το πεδίο δράσης του δεν είναι ο δρόμος,

αλλά η θάλασσα. Μαάλιστα, προκειμένου να είναι εμφανής ο νέος του ρόλος, το πλοίο άλλαξε το χρώμα του από μαύρο σε λευκό και έφερε τους χαρακτηριστικούς κόκκινους σταυρούς.

Η Ιταλία διέθετε συνολικά επτά διασωστικά πλοία κατά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Το «τυχερό» Laurana ήταν το μοναδικό που επέζησε, καθώς όλα τα υπόλοιπα καταστράφηκαν κατά τη διάρκεια του πολέμου.

Συμπληρωματικές πληροφορίες

- *1950 - 1974: Δρομολόγια στον Αργοσαρωνικό.*

Για περίπου είκοσι πέντε χρόνια το Νεράιδα ξεκινούσε καθημερινά από το λιμάνι του Πειραιά και ακολουθούσε το δρομολόγιο Αίγινα - Μέθανα - Πόρος - Υδρα - Ερμιόνη - Σπέτσες.

Ορισμένες ημέρες της εβδομάδας επέκτεινε το δρομολόγιο του προς την Επίδαυρο, το Ναύπλιο, το Λεωνίδιο και τη Μονεμβασιά.

- *1974 - 2007: Παροπλισμός στην Ελευσίνα.*

Μετά το τέλος των ταξιδιών του, το Νεράιδα παρέμεινε παροπλισμένο για περισσότερα από τριάντα χρόνια στην Ελευσίνα. Το 2007 ξεκίνησε η ανακατασκευή και η μετατροπή του πλοίου επιβατηγού σε πλωτό μουσείο.

Επιπλέον πληροφορίες και φωτογραφικό υλικό μπορείτε να βρείτε στο website του μουσείου www.neraida.org, στην ενότητα ΕΚΘΕΣΗ/ΔΡΑΣΕΙΣ.